

VARIGE SPOR

En særlig indsats
Arbejdsgrundlag for sagsbehandling
og det tværfaglige samarbejde

1 Sagsbehandlingen

Sagsbehandlingen i Team Varige Spor skal have udgangspunkt i helt særlige perspektiver og følge helt særlige principper:

- **Normaliseringsperspektivet**
Barnet har ret til den mindst muligt indgribende indsats, der gør barnet mest mulig kompetent til at klare sin egen hverdag i nærmiljøet i samspil med familie og netværk.
- **Konsensusperspektivet**
Konsensus på tværs i hele organisationen – også i det politiske system – ift. hvilken indsatsstype, der bør anvendes og i hvilken rækkefølge.
- **Perspektivet om inddragelse af netværk**
Uanset, hvor på indsatsstappen vi er, skal der konsekvent tænkes i inddragelse af familie og netværk. Et anbragt barn skal, så vidt det er muligt, hjem til sine forældre igen eller som minimum have en relation til dem og sin familie.

For at sikre disse perspektiver gælder der særlige principper for selve sagsbehandlingen:

- At sagsbehandlingen følger helt særlige principper og metoder
- At sagsbehandlingen ALTID er videnskaberet
- At fokus er på at bevæge sig ned af indsatsstappens fem trin

Nedenfor en uddybende beskrivelse af, hvordan disse perspektiver og bærende principper skal afspejle sig i praksis.

1.1 Den særlige metode for sagsbehandlingen

Det er en forudsætning, at børne- og ungerådgiveren har et sagstal på 15-20 børnesager.

Netværksinddragelse

I alle sager skal der være **netværksinddragelse og afdækning af ressourcer i netværket**. Børne- og Ungerådgiverne er opkvalificeret i uddannelsesforløbet Signs of Safety (SoS) og den Løsningsfokuserede Tilgang (LØFT). En grundsten i den løsningsfokuserede tilgang er at sætte fokus på det, der allerede fungerer. Målet er at skabe forandring ved at finde de øjeblikke eller episoder i familiernes liv, hvor problemet er fraværende.

Ved netværksinddragelse er fokus på - i det omfang det er muligt, - at samle alle voksne omkring barnet, så tilknytningspersoner, primære voksne og voksenkontakter er samlet, når barnet og familien skal hjælpes til forandring. Helt konkrete redskaber som skal anvendes i denne sammenhæng er: Roadmap, De 3 huse og Familienetværkscirklen.

Helhed og koordinering

I alle sager skal der desuden:

- **tænkes, koordineres og handles helhedsorienteret**. Det betyder i praksis, at der er en høj grad af inddragelse af tværfaglige og tværsektorielle samarbejdspartnere.

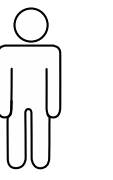
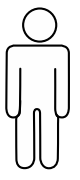
- være en **tæt og tidlig opfølgning**. Ved ny-anbringelser og ny-iværksatte støttende foranstaltninger skal den første reelle opfølgning ske allerede efter 2 uger - den næste efter en måned, og herefter skal der være 4 opfølgninger årligt. Målet med den tidlige og tætte opfølgning er at kunne vurdere effekten af indsatsen, justere indsatsen og opnå en større sikkerhed i myndighedsafgørelsen tidligere og mere sikkert.

Handleplan

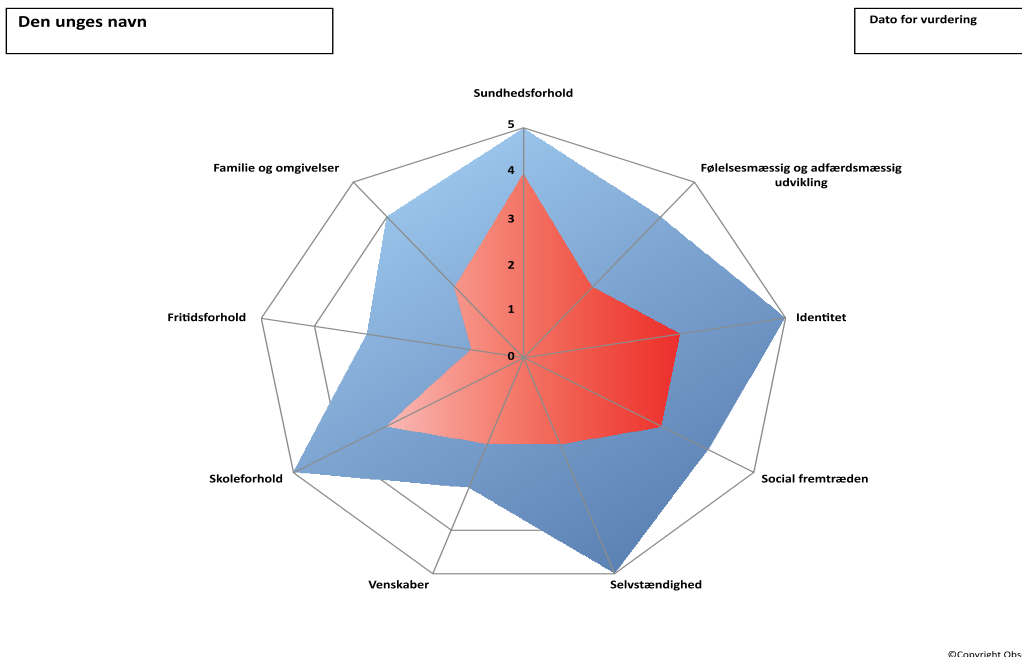
Handleplanen skal være styrende og retningsgivende for opfølgningen, koordineringen og justeringen af indsatsen. Handleplanen skal indeholde konkrete og målbare mål - også langsigtede mål. Det langsigtede mål skal have fokus på fastholdelse i nærmiljøet. I udfærdigelsen af og opfølgningen på handleplanen skal der være en høj grad af inddragelse af børn og forældre. Inddragelsen vil typisk være til stede ved den langt højere grad af kontakt mellem børne- og ungerådgiver, børn og forældre.

Til brug for hjælp til at opstille konkrete, målbare mål samt måling af effekt anvendes "Talscoren" og "Runddiagram" udarbejdet af Observativ ApS. Disse redskaber er visuelle, og kan med fordel anvendes sammen med børn og forældre. De to diagrammer anvendes på opfølgningsmøderne, hvor alle inddrages i at placere målingerne. De to diagrammer er illustreret nedenfor.

Figur 1: **Talscoren**

1. Omfattede støtte	2. Meget støtte	3. Nogen støtte	4. Lettere støtte	5. Alderssvarende støtte
<p>Kan ikke klare opgaven og er afhængig af at andre klarer opgaven for sig.</p> 	<p>Kan med støtte selv klare opgaven.</p> 	<p>Kan med moderat indsats som vejledning eller motivation selv klare opgaven.</p> 	<p>Kan med en let indsats som vejledning eller motivation selv klare opgaven.</p> 	<p>Klarer sig selv uden nogen indsats.</p>
<p>Den unge skal have en hyppig og vedvarende støtte for at kunne overskue simple opgaver. (Fx motiveres til at stå - og møde op - motiveres til at opretholde hygiejne mm.)</p>	<p>Den unge skal have en betydelig støtte for at kunne opretholde en hensigtsmæssig hverdag. (fx motiveres til at fastholde job, skolegang, udd. etc. Den unge tager ikke selv initiativ og skal guides, vejledes og motiveres, dette gælder socialt, fritidsaktiviteter, skole, hygiejne mm. Den unge er ikke selv i stand til at komme til og fra og skal bringes af voksne. Den unge har svært ved at formidle sine følelser eller har svært ved at mærke hvordan han/hun har det. Den unges adfærd afspejler tvivl og usikkerhed ift. identitet. Den unges har svært ved at læse de sociale spilleregler og har brug for at blive guidet og støttet i samværet med andre unge og voksne.)</p>	<p>Den unge kan magte de fleste opgaver med motiverende støtte og guidning. (fx støtte i form af guidning, motiverende samtaler etc. Den unge, kan med støtte og guidning, selv tage initiativ i hverdagens gøremål og i velkendte/trygge situationer. Den unge kan med støtte begynde at sætte ord på sine følelser og vise tegn på refleksion, omkring sig selv og sine omgivelser. Den unge begynder at indgå mere hensigtsmæssigt i sociale sammenhænge og er i stand til at skabe positiv kontakt til andre unge, men har fortsat behov for vejledning som underbygger den positive udvikling.)</p>	<p>Den unge er delvist selvhjulpne og kræver kun begrænset støtte og guidning (fx vejledning i budgetter, skoleopgaver, sociale relationer, hensigtsmæssig levevis mm. Den unge udviser ansvarlighed i hverdagen og er indre motiveret. Den unge kan stadig have tilbagefald til gamle og uhensigtsmæssige mønstre, men tager i højere grad selv initiativ til at løse det eller opsøge hjælp. Den unge kan med minimal støtte og vejledning sætte ord på sine følelser og tanker og har en erkendelse af sine udfordringer og ressourcer. Den unge indgår i sunde og ligeværdige relationer, men kan i perioder have behov for støtte hvis der opstår konflikter eller lignende.)</p>	<p>Den unge er selvhjulpne/alderssvarende og kræver ikke yderligere støtte.</p>

Figur 2: **Runddiagram**

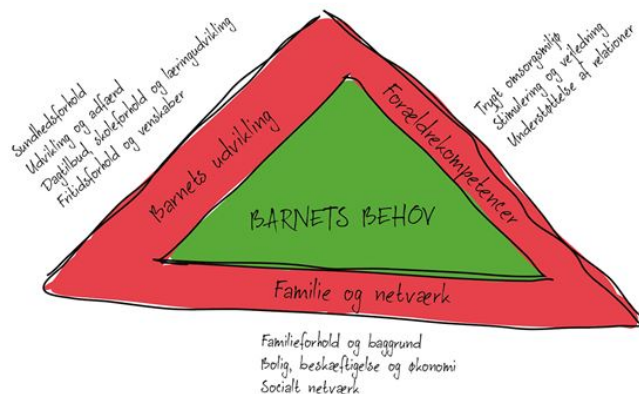
Løbende kontakt

I alle sager skal der være **en løbende kontakt** med såvel forældre som børn. Der vil ikke være nogen minimums- eller maksimumsgrænse, da det er **behovet for kontakt**, som er det afgørende. Den løbende kontakt kan være forskelligartet lige fra mails, sms, telefon, samtaler og til netværksmøder. Den tætte kontakt skal bidrage til at forstærke myndighedsrollen, give mere indsigt i familiens behov og kvalificere den socialfaglige analyse og eventuelt valg af indsats. Ligeledes skal der ved den løbende kontakt være en løbende vurdering af barnets trivsel. I den løbende kontakt er der ikke tale om en behandlingsmæssig indsats – fx i form af terapi.

1.2 Den vidensbaserede sagsbehandling

Al sagsbehandling skal baseres på den socialfaglige **analysemetode ICS**. Også de sager, hvor der ikke laves en egentlig børnefaglig undersøgelse. Disse sager skal indeholde en socialfaglig analyse, hvor ICS-trekantens tre sider belyses.

Figur 3: **ICS-trekanten**

Den socialfaglige analyse skal ikke være omfangsrig. Udover det socialfaglige perspektiv skal den indeholde et tydeligt **psykologisk perspektiv** og et tydeligt **sundhedsfagligt perspektiv**. Disse perspektiver indhentes typisk i det tværfaglige samarbejde - enten ved netværksmøder eller ved det interne tværfaglige sparringsmøde (se herom senere).

Inddragelse af teori, viden og forskning

Der skal inddrages og anvendes ny og relevant **teori, viden og forskning** i de socialfaglige analyser og børnefaglige undersøgelser. Dette har til formål i særlig høj grad at understøtte den vidensbaserede sagsbehandling. Teamet kan med fordel udpege et teammedlem, der konsekvent har til opgave – på teammøder eller i de tværfaglige fora - at stille spørgsmålet: "Hvad ved vi fra forskning og/eller teorien?".

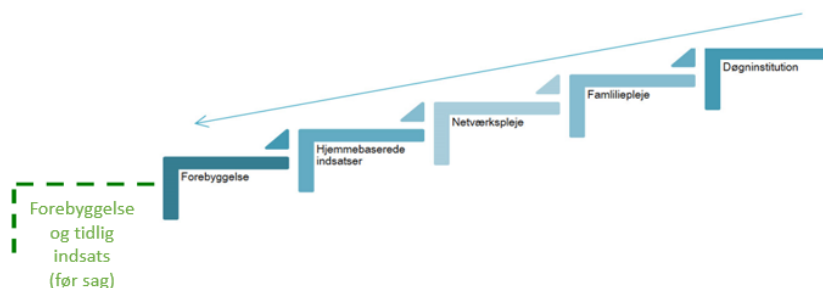
Sparring

Som yderligere understøtning er der en forventning om, at der i sagerne foretages en høj grad af **ledelsesmæssig sparring og sparring i team/med kollega**. I sparringen er det vigtigt dels at have øje for den vidensbaserede sagsbehandling og dels at have øje for at bevare fokus på myndighedsrollen. Sparringen foregår såvel ad hoc som på de fastlagte teammøder og supervisionsseancer.

1.3 Sagsbehandling med fokus på ned ad indsatstrappen

Sagsbehandlingen skal have fokus på at tænke ned af indsatstrappen. Dette handler i høj grad om mindset omkring og tilgang til sagsbehandlingen. Dybest set skal der i alle sager være en tydelig bevægelse ned ad indsatstrappen. Den indsats, der iværksættes, skal altid befinde sig på det lavest mulige trin.

Figur 4: **Indsatstrappen**

Det bagvedliggende mindset og det grundlæggende perspektiv i sagsbehandlingen er, at barnet her ret til den mindst gribende indsats så tæt på almenområdet som overhovedet muligt (normaliseringsprincippet). Inddragelse af barnets netværk og ressourcer i nærmiljøet - herunder fritids- og foreningslivet - skal tænkes ind som et nødvendigt supplement til valget af indsats.

Så vidt det er muligt, er det i sagsbehandlingen vigtigt at sikre konsensus omkring, hvilke udækkede behov barnet har og dermed også, hvor på indsatstrappen den nødvendige indsats befinder sig.

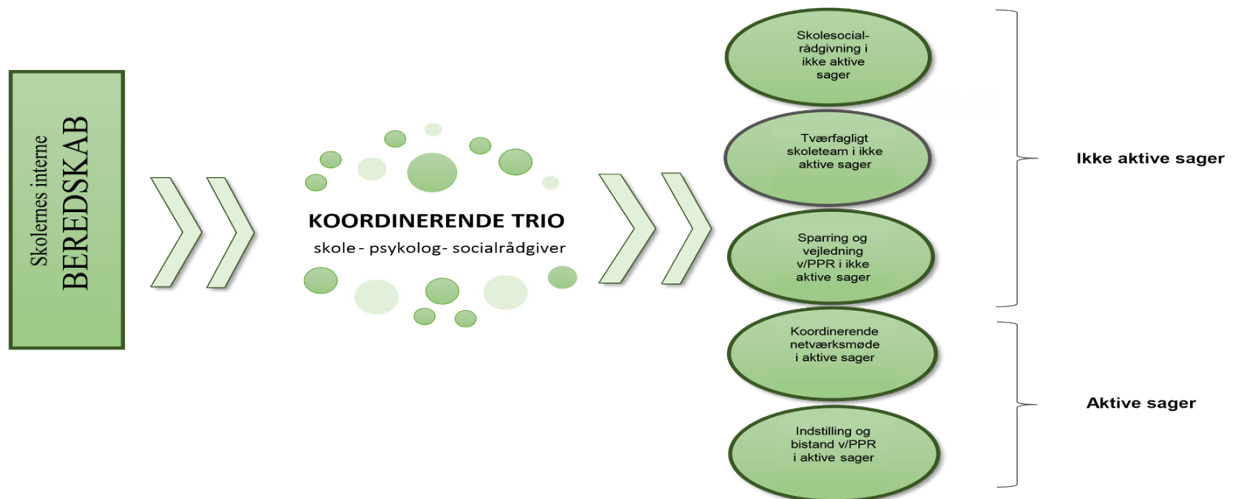
2 Det styrkede tværfaglige samarbejde

Ved etableringen af Varige Spor er der etableret fora for et styrket tværfagligt samarbejde. – Et særligt fællesskab på tværs af faggrupper. Formålet er såvel styrkelse af

sagsbehandlingen med psykologfaglige og sundhedsfaglige perspektiver, som at etablere et forum med plads til gensidig sparring og tidlig opsporing. De tværfaglige fora er etableret, så det bedst muligt understøtter områdernes (dagtilbud og skoler) organisering. Det tværfaglige set up er beskrevet i to supportmodeller for hhv. Dagtilbudsområdet og Skoleområdet. Tilgangen har udgangspunkt i Kommunens Børnesyn, og det tværfaglige set up har et systemteoretisk ståsted, hvor det er den anerkendende, nysgerrige og løsningsfokuserede tilgang, der er fremherskende.

Supportmodellen skitserer mulighederne for at drøfte og koordinere konkrete bekymringer og udfordringer, og giver dagtilbuddets/skolens personale mulighed for en tidlig inddragelse af børne- og ungerådgiver, sundhedsplejerske og/eller psykolog. Der er også mulighed for, at dagtilbuddets/skolens personale inddrager og inviterer børn og forældre med til mødet. Møderne er med henblik på tidlig opsporing.

Figur 5: *Skolernes supportmodel - tilsvarende model er udarbejdet for Dagtilbudsområdet*

Modellen illustrerer supporten til skolerne. - Først behandles elevsagerne af skolernes interne beredskab. Såfremt der ikke findes en holdbar løsning, vurderes elevsagerne af den koordinerende trio, som henviser til én af de fem muligheder for ekstern support.